

ΠΕΡΙΦΗΜΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΚΑΛΛΟΝΑΙ ΣΟΦΙΑ ΠΟΤΟΤΣΚΑ

‘Η ώραία κόρη τής Κωνσταντινουπόλεως ‘Ιστορική μονογραφία του κ. Γ. Λ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ

« Η Σύρος ήμπορει νά γίνη ένα άλλο Γιβραλτάρ, και οι κάτοικοί της είναι καθολικοί. Η Μήλος δέν είναι ενδιαφέρουσα. Είναι ήμισυαϊτωδής και ό άηρ είναι νοσηρός. Η Πάρος θά ήτο ή περιτωτέρα διαμονή καθ’ όλον τό Αρχιπέλαγος. Εν τούτοις οι Ίησούται, που ζεύρουν καλά νά εκλέγουν τό τερπνόν και ωφέλιμον, προτιμούν την Νάξον. Η Σύρος ήτο εις την αρχαιότητα τόσον γόνιμος ώστε ελέγετο ότι και οι όρνιθες παράγουν γάλα. Εις την Τήνον οι γυναίκες είναι ώραία ή διάπλασις των είναι μαγευτική. Η εὐγένεια του χαρακτήρος, και ή άθωα των άφείκει γασθριά τās νεανίδας άπειρώς θελκτικώς. Εν τούτοις εις την Χιον άπαντά κανείς τās ώραίαισιν και μάλλον άξιερόστας. Και οι γυναίκες τής Σιγρού είναι ποιή ώραία, έχουν μεγάλα μάτια μαύρα ή γαλάζια, μαύρα γόνατα και ήδυσπασία, είναι εύσταλα, με θαυμάσια μαλλιά και άγχα την άντιροφήν των Παρισίων, δέν θά ήπασον στον κόσμον μαγευτικώτατα πλάσματα. »

Άρα επροέβλεπον διά τα χαρακτηριστικά, ήλλη και ευρωπαϊκά, των Ελληνίδων, ως διηγήσομεν και διά μίαν από αυτάς, την Σοφίαν Ποτότσκα. Ο άρχων Δυ Μπαρρ, άκόλουθος τής Γαλλικής πρεσβείας στην Κωνσταντινούπολην τό 1789, διήρχετο επίτροπος ήμέραν τινά καινών καινών συνοικιών τής πρωτεύουσας. Έκευ συνήτησεν όμιλον παιδιών πτωχών τά όποια έπαίταν. Έξ αυτών ένα κοράσιον 13 ή 14 έτών ειλικώς ζωηρώς την προσοχήν του ή ευσταλής χάρις, ή καταπληκτική ευμορφία, ή άγατος άρμονία των μελών της. Ητον ή κόρη πολύ πτωχοί φωνή Έλληνος. Ο Δυ Μπαρρ όμιλησε μαζί της, έμαθε τήν διεύθυνσην τής κατοικίας της, επροέβλεψε τούς γονείς της και επέτυχε παρ’ αυτών ν’ αναλάβη την άντιροφήν και νά άσφαλίση τό μέλλον τής χαριτωμένης υιοθεσίας. « Ένα τέτοιο θάυμα τής δημιουργίας, δέν πρέπει νά πεγή μέσα στην φτώχεια » ειπε. Έδωκε όδωρον 1500 γρόσια στους γονείς, την δέ μικράν παρέδωκεν εις καλονοσία νά την ανατρέφουν ως πριγκιποπούλαν. Μετα δύο έτη ή Σοφία ήτο τό κόμημα και ή άριστομορφικωτος βασίλισσα τής υψηλής κοινωνίας του Πέραν.

Ανοικηθείς εις την Γαλλίαν ό Δυ Μπαρρ εγκατέλειπε την Τουρκίαν και επροτίμησε νά πολιτοποιηθί δια έπρας και τούτο όπως απαλάξη την Σοφίαν από τās πενυχίας του δι’ ιστοφόρου ταξιδίου και του κινδύνου των πειρατών. Έτσι εφθασαν εις τό Κορνίκ Ποδόλιον, τό πρώτον ρωσσικόν φρουριον επί τής τουρκικής μεθορίου του οποίου φρουράρχος ήτο ό κόμης Δε Βιττ, πύργος του περιφημού Ρώσσου διπλωμάτου. Ούτως τούς ίδεχθη με όδω τον όφειλομένης τιμής. Ο ευγενής αυτός Ρώσσος ήτο μόλις 19 έτών, ώραίος άνθρακος και γόργος εκρήσθη την καρδίαν τής νεαρής Έλληνίδος. Μίαν ήμέραν ό Δυ Μπαρρ άποτίσασεν εις μνήνην. Ο Δε Βιττ έσπρωσε τήν κρησιστήν νεύραυν ή οποία κατεδιβάλετο από την είσοδον του φρουρίου επί τής τάραυ, ώστε νά καταστή άδύνατος ή είσοδος, και μετέβη εις την εκκλησίαν όπου έτέλεσε τον γάμον του με τήν Σοφίαν. Όταν ό κληρικός έπεσεν, ό έπι τας τούτου άξιόπαις

τό μέχρι Παρισίων ταξίδι του. Του έδειξε τό πρακτικόν του γάμου και του έδωσε ποσόν σημαντικόν λέγον: « έδώ μέσα περιέχονται τά 1500 γρόσια που την αγοράσατε και τά έξωδα τής άντιροφής της καθός και όλα τά κοσμήματα και τά όδωρα που τής εκάματε. Μαζί με τόν μικρόν σάκκον τούτου του έπέδωκε και μίαν απόγραφον έπιστολήν τής ώραίας Σοφίας εις την όποιαν ή κρημονομένη του τόν ηρώαριστε θερωός δι’ όδω του τās ευεργεσίας, τόν διευδαιώνει περί τής άναλλοιώτου της στοργής, αλλά και επεκάλειτο τά δικαίωματα του έρωτος. »

Μετά έν έτος ή Σοφία εγέννησεν υιόν και τούτο επέστρεψε τον καθ’ εκάστην αναρριπιδόμενον έρωτα του συζύγου. Έπί δύο έτη τό φρουριον του Κορνίκ Ποδόλιου εχορηγούμεν όση φιλοία του έρωτος τούτου. Κατόπιν άπεφάσισαν νά ταξειδύσουν εις την Ευρώπην. Η θεική ώραίότης τής Σοφίας ήτο αξία πλασίσιον αναλόγου. Έτσι επροέβλεπον τās πόλεις τής Βιέννης, των Παρισίων, του Βερολίνου. Παντού ή μικρά φαναριόσσσα ητενοβόλησεν εθαυμαστικώς. Έστεμνίτοι, είνε νεις, ποιηταί, καλλιτέχναι έξεφρασαν με πυρετόν τον άπειρον θαυμασμόν των, δι’ ό εκαστος ειχε μέσον.

Έτος εφθασαν εις τό Άμβούργον, πιθανώς με την πρόθεσιν νά προσήρουν άκόμη διά νά δρύνουν και τās άδυνας τής αλλής του Λονδίνου. Δυστυχώς όμως εφθασε ταύτοχρόνος με τό ώραίον ζεύγος εις τόν γεροναγικόν λιμένα και ό πλουσιώτερος άνηρ τής τότε Εβρώπης, ό Πολωνός κόμης Φέλιξ Ποτότσι. Εκπληκτος εις την θεαν τής Όλυμπίας καλλονής, ό Πόλωνός τάπλουτος άπίστη κεραινοδόλον έρωτα και ήτο πρόθυμος νά διαπράξη κάθε τρέλλαν διά νά την άποκτήση. Η Σοφία, ενώπιον τόσον θερωού και τόσον παραφόρου έρωτος, συνεκινήθη και μετ’ όλίγας ήμέρας ό Πολωνός κόμης επροέβλεψε τόν Ίουσιον κόμητα του ειπε: « Κόμης κόμη, ίδού τό πρακτικόν του διαζυγίου σας ύπογεγραμμένον από την κυρία σας και εκδεδωμένον από την μητρόπολιν τής Βαρσοβίας. Έχω εις την διάθεσιν σας δύο εκατομμύρια φλορίνια ως έποτίμισιον. Αν τά άρνηθήτε εταραστήθητε νά μου στείλετε τούς μάρτυρας σας. » Ο Δε Βιττ σκεφθείς όλιγον, προτίμησε νά εξαφανισθί με τά δύο εκατομμύρια. Βέβαια δά θυμήθηκε τον κακώτερον Δυ Μπαρρ.

Έγινε λοιπόν ό Σοφία κόμισσα Ποτότσκα. Ότι έκανε ό Ποτότσι διά νά εκδηλώση την λατρείαν του προς την γυναίκα του είναι άληθινά μυθώδες και άπίστευτον. Έδακίνας εκατοντάδας εκατομμυρίων διά νά συγκεντρώση εις τά άνάκτορά του, ότι έζωον και ώραίον ειχεν ό κόμης. Έστειλεν ειδήμονας εις τās πέντε ήπειρώς διά νά τής αγοράσουν κοσμήματα, φυτά, πουλιά και κρηνοτεχνήματα σπάνια, ιθαγενή και παράδοξα. Έξέδωσεν είκοσι εκατομμύρια φράγκων διά νά μεταμορφώση εις αφάνταστον παράδεισον τό άπέραντον κτήμα του του Τουληζίν, τό όποιον μέγας Πολωνός ποιητής περιέγραψεν εις μικρόν του ποίημα. Και ό ποιητής αυτός ηρώηχε νά ταχί ύπό τής Σοφίας εις μίαν τετηνημένην, ή οποία ήτο ένας μεγάλος άνθηρος εις τόν κωνοίν λακτύπος εις τας λίκνας. Ο κόμης Πο

Πάντες οι επροεβλεπτες την τουρκικωτατη μέγην άκόμη Έλλάδα Ευρωπαίοι έγένεσαν την ευμορφία και έξιπνάδα των Ελληνίδων, κυρίως των ήρώων και των μερών της ήπειρωτικής Έλλάδος. Μερικά από αυτάς εφθασαν σημαντικόν ρόλον ως φέρουν οι Οθωμανών δεσποτών, όπως ή Ειρήνη, σύζυγος του σουλτάνου Άχμέτ Α’ και ή Βασιλική του Άλή πασα Τεπελενλή.

Άλλ’ ίδού και ένα έγγραφον άρκετά ευγλωττον: Εις τά 1821 ή κυβέρνησις τής επαναστατημένης Έλλάδος έστειλεν εις την Ίταλίαν τόν κόμητα Μεταξέν, έπ’ ενκαρία του Συνεδρίου τής Βερώνης. Προσέλαβε δ’ ό Μεταξάς ως βοηθόν του τόν κόμητα Ζουρδαιν, πλοίαρχον γαλλικής φρεγάτας, εκ των πρώτων έννοιον οι όποιοι ανέλαβον όηρησίαν εις τήν επανάστασιν μας. Εις την Ρώμην οι δύο άπεσταλέμενοι ηρώαρισαν νά έλθουν εις επαφήν με την Άγίαν Έδραν και ίδίως με τόν καρδινάλιον Κωνστίνδιν, παρ’ του όποιου έμαθαν ότι έγινετο σέσην ν’ άναυστασθί τό τάγμα τής Μάλτας. Οι άριστοι τών Ισποτων τούτου εδρικοσαντο τότε εις τό Παριόν. Συνήφθησαν λοιπόν διαπραγματεύσεις μεταξύ του Ζουρδαιν και του βοίλον του ταγματός Βονισμα αΙ όποια κατέληξαν εις την σύνταξιν συνθήκης. Τό τάγμα ανέλαμβανε την επωρεσίαν νά συμπλοκήση μετά των Έλλήνων εις άντάλλαγμα δέ θά παρεχωρείτο εις τό τάγμα ως άπόλυτος τούτου ιδιοκτησία μία των Ελληνικών ήρώων όπως άλλοτε κατείχε την Ρόδον ή την Μάλταν. Τό συμβούλιον του τάγματος εις την έδραν του ταύτην εν έπισημοίς μετ’ όλην τήν προσοχήν νά έπιστολήν δια νά εκώλουν την ή πραγματογώμονας ούτοι: τήν εκπόσιν των εις την

ΕΙΣ ΠΟΙΑ ΑΙΤΙΑ ΟΦΕΙΛΟΝΤΑΙ ΑΙ ΒΡΟΧΑΙ ΤΟΥ ΙΟΥΝΙΟΥ ΟΥΔΕΜΙΑ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΕΠΗΛΘΕ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΛΙΜΑΤΟΣ

Ἡ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ θερμοκρασία τὴν ὁποῖαν αἰσθανόμεθα, προέρχεται ἀπὸ τὸν ἥλιον, ὁ ὁποῖος ἀκτινοβολεῖ τὴν θερμότητά του πρὸς τοὺς πλανήτας τοῦ συστήματος του, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Γῆ. Ἡ ἀκτινοβολουμένη θερμότης ἕως 3του φάσθι μὲχρι τῆς Γῆς μεταβάλλεται σημαντικῶς λόγω τῆς παρεμβολῆς τῆς ἀτμοσφαιρας, ἡ ὁποία ἀπορροφᾷ σημαντικὸν μέρος αὐτῆς. Τὸ ὕψος τῆς ἀτμοσφαιρας, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ διέλθῃ ἡ θερμικὴ ἀκτινοβολία τοῦ Ἥλιου διὰ νὰ φθάσῃ μὲχρι τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς καθορίζεται ὑπὸ τῆς Μετεωρολογίας εἰς 800 περίπου χιλιόμετρα, συμφώνως πρὸς τὰς τελευταίας παρατηρήσεις. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ ὕψος τοῦτο τῆς ἀτμοσφαιρας καθώριση ὑπὸ διαφόρων καὶ κατὰ καιροὺς ἐπιστημόνων ἀπὸ ἑπτὰ μέχρις ὀκτακοσίων χιλιομέτρων. Πάντως τὸ ἄερινον περιβάλημα τῆς Γῆς δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐξικίνηται πέραν τοῦ σημείου ἔνθα ἐξισοῦται ἡ βαρῦτης πρὸς τὴν φυγέκτρον δύναμιν, σημείον εὐρισκόμενον κατὰ μαθηματικὸν ὑπολογισμὸν εἰς ἀκτίνα ὀκτακοσίων περίπου χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς Γῆς.

Ἡ θερμικὴ ἀκτινοβολία τοῦ Ἥλιου, διερχομένη διὰ τῆς ἀτμοσφαιρας, φθάνει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Γῆς τὴν ὁποῖαν καὶ θερμαίνει, αὕτη δὲ πάλιν ἀκτινοβολουσα τὴν κτηθείσαν θερμότητα, μεταδίδει ταύτην εἰς τὰ ὑπὲρ αὐτὴν στρώματα ἀέρος. Κατὰ νόμον φυσικὸν θερμαίνονται περισσότερο καὶ ταχύτερον τὰ πλησιέστερον πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Γῆς εὐρισκόμενα στρώματα ἀέρος, τὰ ὁποῖα θερμαίνόμενα ἀραιοῦνται.

Πλὴν ὅμως τὰ πράγματα δὲν εἶναι τὸσον ὀπλά, ὅσον ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνονται. Ἡ θερμικὴ ἀκτινοβολία τοῦ Ἥλιου, διαπερῶσα τὴν γῆινην ἀτμοσφαιραν, δὲν ἐπιδρᾷ ὁμοιόμορφως ἐφ' ὅλης τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς, ἀλλ' ἀναλόγως τῆς γεωλογικῆς συστάσεως αὐτῆς. Οὕτως ἡ θάλασσα, ἡτις καλύπτει καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς γῆινης ἐπιφανείας, χρειάζεται περισσότερας θερμίδας διὰ νὰ θερμανθῇ, ἐνῶ ἡ ἄμμος θερμαίνεται εὐκολώτερον ἀπὸ τὸ χῶμα καὶ τὸ πετῶδες καὶ γυμνὸν ἔδαφος δυσκολώτερον μὲν ἀπὸ τὴν ἄμμον, ἀλλὰ εὐκολώτερον ἀπὸ τὸ ἔδαφος τὸ κεκαλυμμένον ὑπὸ βλασπέσεως. Ὡς ἐκ τούτου ἔχομεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς θερμοκρασίαν ποικίλουσαν ἀναλόγως τῆς συστάσεως αὐτῆς καὶ κατὰ φυσικὴν συνέπειαν καὶ ἀκτινοβολίαν πρὸς τὸν ἀέρα ποικίλουσαν. Οὕτω τὰ ὑπὲρ τὴν θάλασσαν, τὰς λίμνας καὶ τοὺς ποταμοὺς στρώματα ἀέρος θερμαίνονται ὀλιγώτερον καὶ βραδύτερον, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ εὐρισκόμενα ὑπὲρ τὸ ἔδαφος, τὰ ὁποῖα θερμαίνονται εὐκολώτερον καὶ περισσότερο. Συνέπεια τῆς διαφόρου θερμάνσεως τῶν

στρωμάτων τῆς ἀτμοσφαιρας εἶνε ἡ διαφοροποίησις τῆς πυκνότητος αὐτῶν. Τὰ ὑπὲρ τὴν ξηρὰν στρώματα ἀέρος θερμαίνόμενα, ἀραιοῦνται, ὅποτε τὰ ὑπὲρ τὴν θάλασσαν ὡς πυκνότερα μετακινουνται πρὸς τὴν ξηρὰν. Ἡ κίνησις αὕτη δημιουργεῖ τὸν ἀνεμον, γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα μπάτης. Τὰ θερμασμένα στρώματα ἀέρος συμπαρασύρονται καὶ ὕδατιοὺς ἀνέρχονται ὑψηλότερον μέχρις οὗ συναντήσουν ψυχρότερα στρώματα. Εἰς τὸ σημείον τῆς συναντήσεως ταύτης δημιουργοῦνται μικρὰ νέφη, καλούμενα σωρεῖται (cumulus) καὶ τὰ ὁποῖα ἐνίοτε μεταβάλλονται εἰς βροχὴν βραχυτάτης διάρκειας.

Ἄς σημειωθῇ ὅτι ἐκτὸς τῶν ἀναφερόμενων λόγων, εἰς τὴν ποικίλην θερμοκρασίαν τοῦ ἀέρος συντελοῦν καὶ ἄλλοι παράγοντες ἐντελῶς δυναμικοί, ὀφειλόμενοι εἰς τὰς ἐκείστας ἐπικρατούσας ἰσοβαρικές καταστάσεις, περὶ τῶν ὁποίων θὰ διαλάβομεν εἰς εἰδικὸν ἄρθρον. Αὐτονόητον εἶναι ὅτι ἡ μεγαλύτερα ἢ μικρότερα θερμικὴ ἀκτινοβολία τοῦ Ἥλιου ἐπὶ τῆς Γῆς, ἡ παρατηρούμενη κατὰ τὰς τέσσαρας τοῦ ἐτους εποχάς, ὀφείλεται εἰς τὰς διαφόρους θέσεις τὰς ὁποίας ἡ Γῆ, περιστρεφόμενη, λαμβάνει ἔναντι τοῦ Ἥλιου.

Καὶ ἤδη ἀφ' ἀνεπτύχθῃ ἡ λειτουργία τῆς ἀτμοσφαιρικῆς θερμοκρασίας, ἄς ἴδωμεν πῶς ὁ ἀνθρώπος αἰσθάνεται τὴν ἐν τῷ ἀέρι θερμότητα. Τὸ θερμομετρον σημεῖον π. χ. θερμοκρασίαν 25ο. Ἐρωτάται ὁ εὐρισκόμενος εἰς τὸ σημείον ἐκεῖνο ἄνθρωπος αἰσθάνεται καὶ αὐτὸς θερμοκρασίαν 25 βαθμῶν; Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀποτελεῖ ἀντικείμενον ἰδιαίτερας μελέτης τῆς ἐπιστήμης, ἡ ὁποία κατέληξεν εἰς τὸ πόρισμα ὅτι ἡ θερμότης τὴν ὁποῖαν αἰσθάνεται ὁ ἀνθρώπος εἶνε διάφορὴ τῆς ὑπαρχούσης εἰς τὴν ἀτμοσφαιραν. Ἡ «αἰσθητὴ θερμοκρασία», ὅπως ὀνομάζεται ἡ θερμοκρασία τὴν ὁποῖαν αἰσθάνεται ὁ ἀνθρώπος, εἶνε ἀποτελεῖσα πολλῶν παραγόντων, ἀντικειμενικῶν, προσέτι δὲ καὶ ἐνδὸς ἐντελῶς ἀστάθμητον, τῆς διαθέσεως τοῦ ἀτόμου. Οἱ κυριώτεροι παράγοντες εἶνε: ἡ ἐν τῷ ἀέρι θερμοκρασία, ἡ ὕγρασις, ἡ διεϋθύνσις καὶ ἐντάσις τοῦ πνεύματος ἀνέμου καὶ ἡ διεκτικὴ τοῦ ἀτόμου. Αἱ προσάθειαι πρὸς μετρήσιν τῆς αἰσθητῆς θερμοκρασίας προσκρούουσιν εἰς τὸν τελευταῖον ποστὸν ἐντελῶς ἀστάθμητον, ὡς ἐλέχθη παραπάνω. Διότι ἀτομον ἀσθενὲς αἰσθάνεται ἐντελῶς διαφόρως τὴν θερμοκρασίαν ἀπὸ τοῦ ὀλίγου. Πάντως διὰ τὸν κατὰ προσέγγισιν καθορισμὸν τῆς αἰσθητῆς θερμότητος ἔχει καταρτισθῆ ὑπὸ τοῦ Βενσάν τύπος περιλαμβῶν τὸς κατονομασθέντας ἤδη παράγοντας καὶ εἰς τὸν ὁποῖον, παρ' ὅσον θέλει τις νὰ πλησιάσῃ, πρὸς τὴν ἀκρίβειαν

προστίθενται καὶ ἄλλοι δευτερευόντες. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δύναται νὰ λεχθῆ εἶνε ὅτι ἡ αἰσθητὴ θερμοκρασία εἶνε κατώτερα τῆς ὑπαρχούσης ἐν τῷ ἀέρι.

★

Ἐξεταστέον ἤδη ποῖα εἶνε αἱ ἀνώταται καὶ κατώταται θερμοκρασίαι ἐν Ἑλλάδι κατὰ τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον, Μάϊον καὶ Ἰούνιον. Πρὶν ἢ προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ θέματος τούτου, ἀνάγκη νὰ σημειώσωμεν ὅτι μετεωρολογικῶς ἐν Ἑλλάδι χαρακτηρίζονται ὡς οἱ θερμότεροι τοῦ ἐτους μῆνες ὁ Ἰούλιος καὶ ὁ Αὐγουστος. Προσέτι πρέπει νὰ σημειώσωμεν ὅτι κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν κανονικῶν μεγίστων καὶ ἐλαχίστων θερμοκρασιῶν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἡ ἀνωμαλία τὴν ὁποῖαν ἐνεφάνισεν ὁ καιρὸς εἰς τὴν χώραν μας ἐφέτος. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς θ' ἀναφέρωμεν καὶ τὰς παρατηρηθείσας ἐλαχίστας καὶ μεγίστας θερμοκρασίας ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι σήμερον, συγκρίνοντες αὐτὰς πρὸς τὰς κανονικάς. Οἱ ἀναφερόμενοι ἀριθμοὶ προέρχονται ἀπὸ τὸν σταθμὸν τὸν ἐγκατεστημένον ἐπὶ τῆς ταράσας τοῦ μεγάρου τῆς Μετεωρολογικῆς ὑπηρεσίας (Ἀκαδημίας 23), αἱ δὲ κανονικαὶ θερμοκρασίαι εἶνε ἀποτέλεσμα μακρῶν παρατηρήσεων καὶ μελετῶν, δημοσιευθειῶν ὑπὸ τοῦ κ. Φιντικλῆ.

Κατὰ τὸν Μάρτιον ἡ σημειωθείσα μέγιστη θερμοκρασία ἦτο τῆς 27ης φθάσασα τοὺς 21.4 βαθμοὺς, ἐνῶ ἡ κανονικὴ ἔδει νὰ εἶνε 15.8. Ἡ ἐλαχίστη τοῦ Ἰδίου μηνὸς ἐπραγματοποιήθη τὴν 17ην εἰς 3.0 βαθμοὺς ἐναντι κανονικῆς 7.5. Οὕτω παρατηροῦμεν ὅτι κατὰ τὸν Μάρτιον ἡ μέση μέγιστη θερμοκρασία ὑπερέτηρσε τὴν κανονικὴν κατὰ 5.6 βαθμοὺς, ἡ δὲ ἐλαχίστη ὑστέρησε τῆς κανονικῆς κατὰ 4.6'. Δηλαδή ἡ διαφορά μεταξὺ ἐλαχίστης καὶ μέγιστης θερμοκρασίας, καλουμένη εἶδος τῆς θερμοκρασίας, ὑπῆρξε 18.4 ἐναντι 8.2 ὅπερ εἶνε τὸ κανονικόν.

Ἀναλόγως διαφορὰς παρατηροῦμεν καὶ κατὰ τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον, Μάϊον καὶ Ἰούνιον. Οὕτω ὁ Ἀπρίλιος ἐσημείωσε: μέγιστην (τὴν 30ην) 26.0 ἐναντι κανονικῆς 21.4, ἦτοι ἄνω τοῦ κανονικοῦ 4.6 καὶ ἐλαχίστην 5.4 τῆς 2ας ἐναντι κανονικῆς 9.5 ἦτοι μείον τοῦ κανονικοῦ 4.9. Εἶδος τοῦ μηνὸς 20.6 ἐναντι κανονικοῦ 11.9. Ὁ Μάϊος ἐσημείωσε: μέγιστην (τὴν 20ην) 28.5 ἐναντι κανονικοῦ 25.2, ἦτοι ἐπὶ πλέον 3.4 καὶ ἐλαχίστην (τὴν 2αν) 13.1 ἐναντι 13.4, ὑστέρησασαν τοῦ κανονικοῦ μόνον κατὰ 0.3 βαθμοὺς. Τὸ εἶδος θερμοκρασία κατὰ τὸν Μάϊον ἦτο 15.5 ἐναντι κανονικοῦ 11.8. Τέλος ὁ Ἰουνίους ἔδειξε: μέγιστην μὲν θερμοκρασίαν τὴν 28ην 37.6 ἐναντι κανονικοῦ 31.1 (Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 52αν σελίδα).